

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Bucuresti, Piata Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 531
Din data de 24.09.2014

Dosar nr.: 8/2014

Petiția nr.: 72/08.01.2014

Petent: I. P.

Reclamați: Inspectoratul de Poliție Județean Vrancea; Inspectoratul de Poliție Județean Vrancea-Serviciul Rutier, domnului Agent de Poliție L. I.

Obiect: sancționarea contravențională a petentului datorită etniei acesteia

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. I. P. județul Vrancea

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate

I.2.1. Inspectoratul de Poliție Județean Vrancea, Str. Cezar Bolliac nr. 12, Focșani

I.2.2. Inspectoratul de Poliție Județean Vrancea-Serviciul Rutier, domnului Agent de Poliție L. I., Str. Cezar Bolliac nr. 12, Focșani

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Prin memoriul înregistrat la CNCD sub nr. 72/08.01.2014, petentul solicită CNCD să se constate discriminarea sa prin sancționarea contravențională a acestuia de către Agentul de Poliție L. I., datorită faptului că acesta este de etnie romă.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Prin intermediul citației cu nr. 72/22.01.2014 a fost citat petentul pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 10.02.2014, la sediul CNCD. La termen, petentul nu s-a prezentat.

3.3. Prin intermediul citației cu nr. 402/22.01.2014 a fost citată partea reclamată, Inspectoratul de Poliție Județean Vrancea pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 10.02.2014, la sediul CNCD. La termen, partea reclamată nu s-a prezentat.

3.4. Prin intermediul citației cu nr. 402/22.01.2014 a fost citată partea reclamată, domnul Agent de Poliție L. I. din cadrul Inspectoratului de Poliție Județean Vrancea-Serviciul Rutier, pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 10.02.2014, la sediul CNCD. La termen, partea reclamată nu s-a prezentat.

3.5. Procedura de citare legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1.1. Prin memoriul înregistrat la CNCD sub nr. 72/08.01.2014, petentul susține că este de **etnie romă** și formulează sesizare împotriva procesului-verbal seria CP nr. 2925973/28.01.2013 întocmit de Agentul de Poliție L. I. din cadrul Serviciului Rutier al I.P.J. Vrancea, deoarece a fost sancționat contravențional pentru că nu ar fi avut echipat autoturismul pe care îl conducea cu anvelope de iarnă corespunzătoare, având modele diferite la anvelope, două câte două. Acesta susține că reclamatul **I-a discriminat, deoarece I-a făcut țigan și i-a spus că, din acest motiv, îl va sancționa contravențional.**

4.1.2. Petentul susține că împotriva procesului verbal de contravenție a formulat plângere contravențională ce a format obiectul dosarului civil nr. 2673/231/2013 al Judecătoriei Focșani, în care s-a pronunțat Sentința Civilă nr. 2742/06.06.2013 prin care i s-a admis plângerea, s-a dispus anularea procesului verbal de contravenție, exonerându-l de orice răspundere, sentința rămânând definitivă prin neexercitarea căilor de atac. Acesta arată că, din considerentele sentinței, rezultă în mod clar că agentul constatator, în calitate sa de prepus al IPJ Vrancea, **I-a sancționat pe nedrept și aceasta datorită faptului că petentul este de etnie romă, această împrejurare fiind, probabil, de natură a-l determina să îi aplice o sancțiune pentru o faptă contravențională pe care nu a comis-o.**

4.1.3. Consideră că agentul constatator L. I. a comis un act de discriminare, atât la adresa acestuia, cât și la adresa etniei din care face parte și solicită CNCD tragerea la răspundere, atât a IPJ Vrancea, cât și a agentului de poliție care a acționat în mod abuziv, astfel fiind creat petentului un prejudiciu de imagine; solicită, de asemenea, daune morale.

4.1.3.1. Solicită ca, după cercetările pe care CNCD le va întreprinde, să oblige IPJ Vrancea și pe agentul de poliție să îi restituie certificatul de înmatriculare al autoturismului pe care în mod abuziv i l-a reținut și expediat către IPJ Iași.

4.1.3.2. Susține că nu poate intra în legalitate prin faptul că nu își poate înscrie autoturismul pe numele său, în acest mod fiind lipsit de dreptul de a se folosi de un bun personal, pe o perioadă de 1 an de zile, motiv pentru care, solicită a fi despăgubit și sub acest aspect.

4.1.3.3. Solicită să fie susținut și asistat juridic de către un avocat din cadrul Baroului București care să îi reprezinte interesele.

4.1.3.4. De asemenea, solicită ca în urma anchetei efectuate de CNCD, agentul de poliție și instituția din care face parte să fie cercetați și dacă vor fi găsiți vinovați de încălcarea dreptului la demnitate al persoanelor aparținând etniei rome să fie sancționați și obligați în solidar la despăgubiri morale către acesta; să fie obligați să îi reabiliteze demnitatea încălcată cu scuze prezentate în scris.

4.1.4. Prin intermediul înscrisului depus la CNCD sub nr. 772/06.02.2014, petentul solicită CNCD ca audierile să se facă în lipsa acestuia și depune înscrisuri la dosar.

4.1.5. Prin intermediul înscrisului depus la CNCD sub nr. 1254/21.02.2014, petentul formulează concluzii scrise cu privire la punctul de vedere înaintat de către IPJ Vrancea și susține că acesta este incomplet, deoarece nu este semnat și ștampilat de către persoanele îndreptățite să reprezinte legal instituția.

4.1.5.1. Acesta susține că sesizarea sa este îndreptățită, formulată în termen legal, întemeiată și dovedită cu acte și înscrisuri pe care le-a și atașat acesteia; susține că excepția tardivității invocată de partea reclamată este nedovedită, netemeinică, iar instituția face o gravă eroare sau caută să formuleze apărări nefondate; susține că fapta reclamată, la data la care a fost discriminat, a avut loc la data de 28.01.2013, data la care s-a întocmit procesul-verbal de sancționare contravențională seria CP nr. 2925473/28.01.2013, iar plângerea adresată CNCD a formulat-o până în termenul de 1 an, adică la data de 06.01.2014.

4.1.5.2. Acesta precizează că, în susținerea petiției, a depus înscrisuri pentru a dovedi cele susținute, dar și declarația acestuia dată în fața notarului public, prin care atestă faptul că este cetățean român de etnie rromă.

4.1.5.3. Susține că toată descrierea faptei prin care a fost sancționat contravențional de către agentul de poliție care l-a și discriminat a fost dovedită prin hotărârea judecătorească prin care s-a anulat procesul verbal de contravenție ca fiind netemeinic și nelegal.

4.1.5.4. De asemenea, susține că, în mod eronat juristul IPJ Vrancea descrie fapta contravențională pe o pagină întreagă, faptă care nu a fost dovedită ca fiind contravenție, afirmațiile fiind pur subiective, nefondate și chiar tendențioase, având doar scopul de a induce CNCD în eroare.

4.1.5.5. Precizează și faptul că i s-a respins, de nenumărate ori, cererile de a prelungi valabilitatea dovezii de circulație cu autoturismul; susține că i s-a reținut în mod nelegal certificatul de înmatriculare al autoturismului cu care circula, lipsindu-l de posibilitatea de folosință a autoturismului de la data de 28.01.2013; susține că a fost trimis de IPJ Vrancea la IPJ Iași pentru a ridica certificatul de înmatriculare și a fost refuzat fără just temei, comunicându-i-se că nu îl pot ajuta, deoarece nu au documentul.

4.1.5.6. Susține că a cheltuit sume de bani pe transport, pe ruta Timboiești, județul Vrancea până la Iași, de 3 ori, la instanța de judecată, fapt care i-a adus grave prejudicii materiale și morale, solicitând în acest sens să i se admită sesizarea, iar cele două inspectorate de poliție să fie obligate să îi restituie certificatul de înmatriculare al autoturismului său, prin poștă, la domiciliul acestuia, deoarece nu are posibilități materiale pentru a se deplasa și mai susține și faptul că suferă de boli cronice.

4.1.6. Prin intermediul înscrisului înregistrat la CNCD sub nr. 1809/13.03.2014, petentul reiterează cele susținute prin concluziile scrise transmise către CNCD sub nr. 1254/21.02.2014.

4.2. Susținerile Inspectoratului de Poliție al Județului Vrancea

4.2.1. Prin intermediul înscrisului depus la CNCD sub nr. 909/11.02.2014, Inspectoratul de Poliție al Județului Vrancea solicită respingerea solicitării formulate de către petent pentru constatarea unei situații discriminatorii la întocmirea unui proces verbal de contravenție, ca fiind neîntemeiată.

4.2.1.1. Invocă **excepția tardivității** introducerii petiției, și susține că petentul a sesizat Consiliul în termen de peste un an de la data săvârșirii faptei contravenționale.

4.2.1.2. Invocă **excepția de vădită necompetență a Consiliului în ceea ce privește solicitarea petentului de a trage la răspundere materială IPJ Vrancea pentru obligarea la daune morale și materiale**, motivând că în asemenea cazuri, competența aparținând în

exclusivitate instanțelor de judecată; arată faptul că, în sentința civilă nr. 2742/2013, în dispozitivul hotărârii se reține faptul că petentul nu a solicitat cheltuieli de judecată.

4.2.1.3. Invocă **exceptia obiectului vădit nefondat sau a lipsei de obiect raportat la prevederile art. 2 alin 10.G. 137/2000** privind prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare; susține că, în urma analizei articolului menționat, rezultă că pentru stabilirea existenței oricărei fapte de discriminare trebuie avute în vedere elementele de bază ale acesteia, respectiv criteriul de discriminare și încălcarea unui drept recunoscut de lege.

4.2.2. Partea reclamată solicită ca, în situația în care nu vor fi admise excepțiile de procedură la care a făcut referire, CNCD să aibă în vedere faptul că cererea petentului este neîntemeiată.

4.2.2.1. Aceasta susține că petentul a fost sancționat prin procesul verbal de contravenție seria CP nr.2925973 emis la 28.01.2013, de agent constatator din cadrul Politiei Municipiului Focșani, Biroul Rutier Focșani, pentru faptul că a contravenit la dispozițiile art.102 alin.(1) pct.28 din OUG.195/2002- republicată Cod rutier și art.148 pct.16 din HG. nr.1391/2006 Regulamentul pentru aplicarea Cod Rutier.

4.2.2.2. Arată că în sarcina petentului s-a reținut că la data de 28.01.2013, ora 09:00, conducea autoturismul marca Opel, pe strada Anghel Saligny din mun. Focșani, județul Vrancea, având pe partea din spate a acestui autovehicul, anvelope necorespunzătoare anotimpului de iarnă, în condiții de carosabil acoperit cu zăpada; susține că în partea din față a autovehiculului avea montate anvelope cu alte dimensiuni decât cele prevăzute în certificatul de înmatriculare.

4.2.2.3. În acest sens arată că a fost sancționat cu avertisment pentru prima faptă, iar pentru contravenția prevăzută de art.148 pct.(16) din HG. nr.1391/2006 și sancționată de art.100 alin.(1) pct.(6) din OUG. nr.195/2002 rep. s-a stabilit amendă cu posibilitatea de a achita în 48 ore jumătate din suma respectivă, iar ca sancțiune complementară s-a reținut certificatul de înmatriculare pentru care s-a eliberat dovadă.

4.2.2.4. Partea reclamată susține că, după ce i s-a adus la cunoștința conducătorului auto conținutul procesului verbal de contravenție, acesta a menționat în scris la rubrica „Alte mențiuni” că cele consemnate de polițist nu sunt reale, refuzând să semneze procesul verbal de contravenție. Din aceste motive a fost oprit un martor asistent, care a semnat procesul verbal la rubrica „martor asistent”; din rapoartele agentului constatator Ag.pr. L. I. și Ag. S. C. C. a rezultat că între petent și cei doi polițiști a avut loc o discuție civilizată cu privire la cele consemnate în procesul verbal de contravenție și nu s-a făcut niciun fel de referire cu privire la etnia acestuia.

4.2.2.5. Reclamata solicită ca CNCD să rețină faptul că actul de constatare a fost întocmit cu respectarea procedurilor legale și potrivit dispozițiilor OG. nr.2/2001 - privind regimul juridic al contravențiilor; fiind respectate dispozițiile art.16 din OG. nr.2/2001, constatarea fiind în conformitate cu realitatea, procesul verbal de contravenție fiind legal întocmit de către agentul constatator.

Arată că încadrarea juridică a contravențiilor săvârșite de către petent au fost corect individualizate; au fost respectate dispozițiile art.19 din OG. nr.2/2001- în cazul în care contravenientul refuză să semneze; această împrejurare trebuie să fie confirmată de cel puțin un martor, condiție care a fost îndeplinită de agentul constatator; neexistând temeieri pentru a se reține că petentul ar fi fost supus vreunei excluderi ori restricții care să aibă ca scop restrângerea sau încălcarea dreptului la demnitate al persoanelor.

4.2.2.6. Reclamata susține că hotărârea judecătorească invocată de petent nu reține că **aplicarea sancțiunii contravenționale de către agentul de politie s-ar fi produs ca urmare a unei situații discriminatorii față de etnia din care afirmă că face parte; susține că instanța nu face altceva decât să redea din depoziția martorului propus de petent și**

nu reține o situație discriminatorie ci doar existența unui act de constatare insuficient probat de agentul constatator; susține că la data constatării, petentul se afla singur în autoturism, conform rapoartelor polițiștilor.

4.2.2.7. Aceasta solicită Colegiului director să rețină că cererea petentului, respectiv pentru daune morale, poate fi soluționată numai de către o instanță de judecată, pe temeiurile răspunderii civile delictuale potrivit art.1357 cod civil; susține că, în ceea ce privește temeinicia acestora, fiecare instanță de judecată analizează separat pentru fiecare solicitare în parte, pornind de la regula în materie probatorie conform căreia cel care face o propunere în fața instanței de judecată are obligația de a o proba.

Susține că petentul nu a motivat și nici nu a probat în nici un fel în ce a contat prejudiciul de ordin moral pricinuit prin sancționarea sa contravențională, nerezultând nici certitudinea acestuia și consideră că simpla admitere a unei plângeri contravenționale nu poate fi considerată ca un element suficient pentru a se stabili o forma de vinovăție, chiar și civilș, din partea agentului constatator, solicitarea petentului, de a obliga instituția la plata daunelor morale fiind vădit neintemeiată.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. **În fapt**, Colegiul director, în urma analizei petiției și a documentelor depuse la dosar, reține faptul că petentul se consideră discriminat, datorită faptului că l s-a întocmit un proces verbal de sancționare, de către agentul de poliție L. I., pe motiv că ar fii de etnie romă.

Colegiul director reține solicitarea petentului de la CNCD de a trage la răspundere IPJ Vrancea prin obligarea acestuia de a-l restitui certificatul de înmatriculare al mașinii, de a-l plăti daune morale și materiale.

Colegiul reține din documentele depuse de partea reclamată că petentul a fost sancționat contravențional în data de 28.01.2013, deoarece a fost supus unui control în circulația rutieră și s-a constatat că mașina nu deținea cauciucuri corespunzătoare anotimpului.

5.2. **În drept**, Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, având în vedere dispozițiile **art.28 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor**, potrivit cărora *“Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență când în mod vădit constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată.”*, și dispozițiile **art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor**, ce prevede următoarele: *„(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției.(2) Excepțiile vor putea fi unite cu fondul dacă este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu soluționarea în fond a petiției.”* și ale **art.64**, din aceeași procedură mai sus menționată *„(1) Când în fața Colegiului director se pune în discuție competența acestuia, se va indica instituția sau un alt organ competent. (2) Dacă este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu soluționarea în fond a petiției, excepția va fi unită cu fondul.(3) Colegiul director va trece la soluționarea petiției, cel nemulțumit putând ataca hotărârea asupra fondului la instanța de contencios administrativ, potrivit legii.”*, **va analiza cu prioritate excepțiile invocate în speța de față.**

Astfel Colegiul director raportat la **excepția de necompetență** materială a Consiliului invocată de către partea reclamată, referitoare la *solicitarea petentului a obliga partea reclamată de a-l restitui acestuia certificatul de înmatriculare al mașinii, de a-l plăti daune morale și materiale*, este de opinie că **CNCD nu este competent în soluționarea acestui capăt de cerere**, acest atribut îi revine instanței de judecată.

5.3. Jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o *„jurisdicție administrativă”* ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare.

5.4. Având în vedere **art. 27 din O.G. nr. 137/2000** prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, *care prevede "Persoana care se consideră discriminată poate formula în fața instanței de judecată o cerere pentru acordarea de despăgubiri și **restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare**, potrivit dreptului comun. Cererea este scutită de taxă judiciară de timbru și nu este condiționată de sesizarea Consiliului."*,

5.5. Coroborând acest aspect fundamental incident petiției deduse soluționării, Colegiul este de opinie că, în speță, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu se poate substitui instanțelor judecătorești.

5.6. Mai mult, în cauză, Colegiul ia act și de invocarea din oficiu a **excepției de tardivitate**, urmând a se pronunța, cu precădere, asupra acestei excepții. Față de obiectul petiției, astfel cum rezultă din modul în care este redactat, corelativ circumstanțierii faptelor rațione tempore, Colegiul Director constată că, presupusa faptă de discriminare, descrisă de petent, a avut loc în data de **28.01.2013**, iar plângerea înaintată de acesta la **CNCD** are **nr. 72/08.01.2014**.

5.7. În raport cu aceste observații de fapt, coroborat prevederilor art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director reține că „(1) Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul **în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei**”. Corelativ circumstanțierii faptelor de discriminare rațione tempore, termenul prevăzut în art. 20 alin.1 este un termen de procedură, reprezentând intervalul de timp înăuntrul căruia trebuie îndeplinit actul de sesizare al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la săvârșirea unor fapte sau acte de discriminare. Din interpretarea alin.1 al art. 20, Colegiul Director reține că legiuitorul a instituit un termen legal, circumscris unui interval determinat de timp, în speță, de un an de zile, care începe să curgă de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință petentul de săvârșirea ei, constituind astfel un termen peremptoriu.

5.8. Or, față de aspectele reținute mai sus în raport cu introducerea petiției înregistrate la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu nr. 72 din 08.01.2013, Colegiul observă că plângerea este redactată în termenul de un an, astfel **respinge excepția de tardivitate** invocată de partea reclamată.

5.9. Coroborat actului normative, care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, **Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată.**

Astfel, Colegiul CNCD analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.10. Astfel, reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director reține că pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind faptă de discriminare, trebuie **să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:**

a) Existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile. (în cazul de față nu există situație comparabilă invocată)

b) Existența unui criteriu de discriminare conform. art. 2 alin. 1 din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu modificările ulterioare. În speța de față, Colegiul Director nu a reținut din motivele specificate de petentă, un criteriu care poate fi probat. (în cazul de față criteriul se reține a fii cel etnic- petentul e de etnie rromă.)

c) Tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege. (nu este încălcat niciun drept)

d) Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop să nu fie adecvate și necesare.

5.11. Sub aspectul incidenței prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000, republicată. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un **criteriu interzis**. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Or, **discriminarea directă** presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). Din acest punct de vedere, **discriminarea directă** presupune o **legătură de cauzalitate identificabilă** între actul sau faptul diferențierii și **apartenența la una dintre caracteristicile** sau la unul dintre **criteriile** cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în Art. 2 al Ordonanței 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.) invocat de reclamant (petent) constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate (pârâtului).

5.12. Având în vedere aspectele reținute anterior, referitor la excepția de **lipsă obiect** raportat la **O.G. nr. 137/2000** privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, invocată de partea reclamată, **Colegiul director admite excepția lipsei obiectului petiției.**

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință**

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția necompetenței materiale, invocată de partea reclamată, privind solicitarea petentului de a obliga partea reclamată de a-l restitui certificatul de înmatriculare al mașinii, de a-l plăti daune morale și materiale;
2. Respinge excepția de tardivitate, invocată de partea reclamată;
3. Admite excepția lipsei obiectului raportat la O.G. 137/2000, invocată de partea reclamată;
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii:

—

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC- Membru

BERTZI TEODORA – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

PANFILE ANAMARIA- Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.